

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor

în cauza civilă

Ivan Oprea împotriva Întreprinderii Municipale Regia "Autosalubritate"

(anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral)

și cauza civilă

Ivan Oprea împotriva Consiliului municipal Chișinău, Consiliul de Administrație a
Întreprinderii Municipale Regia "Autosalubritate"

(anularea proceselor verbale)

împotriva deciziei din 09 iulie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-480/25

NR. PIGD 2-23050539-01-2ra-11112025

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. L. Bagrin)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, S. Vișcu, E. Bolocan)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală Regia "Autosalubritate" și de Ivan Oprea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 05 aprilie 2023, Ivan Oprea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale Regia „Autosalubritate”, solicitând anularea ordinului nr. 174a din 30 decembrie 2022 privind reducerea statelor de personal, a ordinului nr. 16/p din 9 ianuarie 2023 privind preavizarea salariațiilor ce urmau a fi concediați și a ordinului nr. 30c/p din 10 martie 2023 privind concedierea sa, restabilirea în funcția de șef-adjunct al secției debitori și reclamații, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral în sumă de 5.000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, Ivan Oprea a indicat că activează în cadrul Întreprinderii Municipale Regia „Autosalubritate” din 1 decembrie 2014, în baza contractului individual de muncă nr. 40, modificat ulterior prin acordurile suplimentare din 3 mai 2016 și 21 decembrie 2021. Potrivit ultimului acord suplimentar, acesta ocupa funcția de șef-adjunct al secției debitori și reclamații, pe durată nedeterminată.

3. Reclamantul a susținut că, prin ordinul nr. 174a din 30 decembrie 2022, a fost dispusă reducerea integrală a statelor de personal din cadrul secției debitori și reclamații, inclusiv a funcției de șef-adjunct ocupate de acesta. Ulterior, prin ordinul nr. 16/p din 9 ianuarie 2023, a fost preavizat despre concediere în legătură cu reducerea statelor de personal, iar prin ordinul nr. 30c/p din 10 martie 2023 a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii.

4. În susținerea pretențiilor sale, reclamantul a invocat că ordinele contestate au fost emise cu încălcarea legislației muncii și a normelor care reglementează activitatea întreprinderilor municipale. Acesta a susținut că reducerea statelor de personal nu a fost aprobată în mod legal de Consiliul de administrație al întreprinderii, căruia îi revine competența exclusivă de aprobare a statelor de personal și a fondului de salarizare, potrivit Legii nr. 246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală. În acest context, a invocat că pârâtul nu a prezentat procesele-verbale ale Consiliului de administrație care să confirme adoptarea unei decizii privind reducerea secției debitori și reclamații,

deși astfel de documente au fost solicitate în repetate rânduri prin petiții și cereri scrise.

5. Totodată, reclamantul a susținut că ordinul nr. 174a din 30 decembrie 2022 nu conține o motivare juridică și economică suficientă, contrar cerințelor art. 88 din Codul muncii și prevederilor Codului administrativ referitoare la motivarea actelor administrative. În opinia sa, lipsa unei justificări reale a măsurii de reducere a statelor de personal și nerespectarea procedurii de emitere a actelor administrative determină nulitatea ordinului respectiv, iar, pe cale de consecință, și a actelor subsecvente privind preavizarea și concedierea sa.

6. De asemenea, reclamantul a invocat nerespectarea procedurii de concediere prevăzute la art. 88 din Codul muncii, susținând că angajatorul nu a demonstrat existența temeiurilor economice și organizatorice care au justificat reducerea statelor de personal și nu a respectat integral obligațiile legale aferente procedurii de disponibilizare. Acesta a mai susținut că ordinul de concediere a fost emis la 10 martie 2023, după expirarea termenului de două luni calculat de la data preavizării, considerând că această împrejurare atrage nelegalitatea concedierii.

7. Invocând dispozițiile art. 89, 90, 329 și 330 din Codul muncii, reclamantul a susținut că a fost privat în mod ilegal de posibilitatea de a munci, fapt care îi conferă dreptul la restabilirea în funcție, la încasarea salariului pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la muncă, la compensarea prejudiciului moral și la recuperarea cheltuielilor de judecată. În acest sens, a indicat că salariul său mediu lunar constituia aproximativ 16.500 lei.

8. La 18 septembrie 2023, Ivan Oprea a înaintat o acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului municipal Chișinău și a Consiliului de administrație al Întreprinderii Municipale Regia „Autosalubritate”, cu participarea Întreprinderii Municipale Regia „Autosalubritate” în calitate de terț, solicitând anularea proceselor-verbale nr. 006 din 28 octombrie 2022, nr. 008 din 3 noiembrie 2022 și nr. 010 din 16 decembrie 2022, în partea referitoare la aprobarea reducerii celor 7 unități de personal din cadrul secției debitori și reclamații.

9. Prin încheierea protocolară din 13 martie 2024, cauza a fost transmisă spre examinarea posibilității conexării, iar prin încheierea protocolară din 29 aprilie 2024 s-a dispus conexarea acesteia cu cauza inițiată la 05 aprilie 2023 de Ivan Oprea împotriva Întreprinderii Municipale Regia „Autosalubritate”, având ca obiect anularea ordinelor privind reducerea statelor de personal, preavizarea și concedierea reclamantului, restabilirea acestuia în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

10. La 18 iunie 2024, reclamantul a depus o cerere de concretizare și majorare a pretențiilor, menținând integral argumentele invocate în acțiunile formulate anterior.

11. În susținerea cererii, acesta a indicat că salariul său mediu lunar constituia 18.900 lei, iar pentru perioada absenței forțate de la muncă, începând cu 10 martie 2023, este îndreptățit la repararea prejudiciului cauzat prin concedierea pretins nelegală. Reclamantul a susținut că, potrivit art. 90 din Codul muncii, urmează să-i fie acordată despăgubirea pentru 12 salarii medii lunare, în sumă de 226.800 lei, precum și plata suplimentară prevăzută de art. 330 alin. (2) din Codul muncii, în cuantum de 9.072 lei. Totodată, reclamantul a solicitat majorarea cuantumului prejudiciului moral la 75.600 lei, invocând durata îndelungată a privării de posibilitatea de a munci, lipsirea de sursa principală de existență și suferințele morale generate de concedierea pretins ilegală.

12. Prin concretizarea pretențiilor, reclamantul a solicitat anularea proceselor-verbale nr. 006 din 28 octombrie 2022, nr. 008 din 3 noiembrie 2022 și nr. 010 din 16 decembrie 2022, în partea ce vizează reducerea celor 7 unități din cadrul secției debitori și reclamații, anularea ordinelor nr. 174a din 30 decembrie 2022, nr. 16/p din 9 ianuarie 2023 și nr. 30c/p din 10 martie 2023, restabilirea sa în funcția de șef-adjunct al secției debitori și reclamații, încasarea sumei de 226.800 lei cu titlu de salariu pentru perioada absenței forțate de la muncă, a sumei de 9.072 lei cu titlu de plată suplimentară pentru întârziere, a prejudiciului moral în cuantum de 75.600 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5.000 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, din 16 iulie 2024, acțiunea înaintată de Ivan Oprea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 07 august 2024, Ivan Oprea, reprezentat de avocatul Andrei Mațco, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, din 16 iulie 2024, rezervându-și dreptul de a prezenta motivele apelului după comunicarea hotărârii motivate. La 02 decembrie 2024, apelantul a depus cererea de apel motivată, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia Curții de Apel Centru din 09 iulie 2025, a fost admis apelul declarat de Ivan Oprea, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani,

din 16 iulie 2024 și s-a pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

16. S-a anulat ordinul nr. 174a din 30 decembrie 2022 privind reducerea statelor de personal, în partea ce îl privește pe Ivan Oprea, ordinul nr. 16/p din 9 ianuarie 2023 privind preavizarea concedierii și ordinul nr. 30 p/c din 10 martie 2023 privind concedierea acestuia. Ivan Oprea a fost restabilit în funcția deținută anterior sau într-o funcție echivalentă, conform statelor de personal valabile la data executării hotărârii.

17. S-au încasat de la Întreprinderea Municipală Regia „Autosalubritate” în beneficiul lui Ivan Oprea suma de 226.800 lei cu titlu de despăgubire pentru absența forțată de la muncă, suma de 16.500 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. S-au încasat în beneficiul statului taxa de stat în cuantum de 7.603,97 lei pentru examinarea acțiunii și 6.463,37 lei pentru examinarea apelului. În rest, acțiunea a fost respinsă.

18. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că prima instanță nu a dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și probelor administrate, apreciind eronat materialul probator și aplicând greșit normele de drept material incidente raportului juridic de muncă.

19. Instanța de apel a constatat că Ivan Oprea activa în cadrul Întreprinderii Municipale Regia „Autosalubritate” din 1 decembrie 2014, iar prin acordul suplimentar din 21 decembrie 2021 a fost transferat în funcția de șef-adjunct al secției debitori și reclamații, pe durată nedeterminată.

20. Analizând ordinele contestate, instanța de apel a reținut că procedura de reducere a statelor de personal nu a fost una reală și efectivă, ci una mimată, întrucât din actele prezentate rezulta că, în anii 2022-2024, statele de personal ale întreprinderii au fost majorate, iar atribuțiile secției debitori și reclamații au fost preluate de secția contracte, care ulterior a fost extinsă. Totodată, a constatat că angajatorul nu a probat existența unor motive economice reale care să justifice reducerea funcției ocupate de reclamant și nici nu a demonstrat respectarea obligației de a-i propune un alt loc de muncă vacant corespunzător. În acest context, s-a reținut că sarcina dovedirii legalității concedierii revenea angajatorului, potrivit art. 89 alin. (2) din Codul muncii.

21. Instanța de apel a mai reținut că organul sindical nu și-a exprimat acordul privind concedierea salariatului, ci a solicitat prezentarea documentelor relevante pentru examinarea măsurii propuse, solicitare rămasă fără o examinare corespunzătoare din partea angajatorului.

22. În aceste circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că ordinul nr. 174a din 30 decembrie 2022 privind reducerea statelor de personal, în partea ce îl privește pe Ivan Oprea, ordinul nr. 16/p din 9 ianuarie 2023 privind preavizarea concedierii și ordinul nr. 30 p/c din 10 martie 2023 privind concedierea acestuia au fost emise cu încălcarea prevederilor art. 86 și art. 88 din Codul muncii, motiv pentru care a dispus anularea acestora.

23. Ca efect al constatării nelegalității concedierii, instanța de apel a dispus restabilirea lui Ivan Oprea în funcția deținută anterior sau într-o funcție echivalentă, conform statelor de personal valabile la data executării hotărârii, precum și încasarea despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la muncă, în limita a 12 salarii medii lunare, în sumă de 226.800 lei.

24. Referitor la plata suplimentară pentru fiecare zi de întârziere, instanța de apel a respins această pretenție, reținând că suma solicitată avea caracter litigios, iar debitorul putea fi pus în întârziere doar din momentul pronunțării hotărârii judecătorești.

25. Cu privire la prejudiciul moral, instanța de apel a admis parțial pretenția, reținând că reclamantul a fost concediat nelegal și privat de dreptul de a munci, motiv pentru care a dispus încasarea unui salariu mediu lunar, în sumă de 16.500 lei, apreciind că suma de 75.600 lei solicitată este exagerată. Astfel, instanța a dispus compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5.000 lei și încasarea de la Întreprinderea Municipală Regia „Autosalubritate”, în beneficiul statului, a taxei de stat pentru examinarea acțiunii și a apelului, proporțional părții admise din acțiune.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. La 17 iulie 2025, Întreprinderea Municipală Regia „Autosalubritate” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 09 iulie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău din 16 iulie 2024, ca fiind legală și întemeiată.

27. În motivarea recursului, recurentul a susținut că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural incidente cauzei, pronunțând o soluție arbitrară, bazată în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate. În acest sens, a invocat că instanța de apel a ignorat probele care confirmă respectarea procedurii de reducere a statelor de personal prevăzute de art. 88 din Codul muncii și nu a examinat în mod efectiv argumentele formulate de întreprindere privind legalitatea concedierii reclamantului.

28. Totodată, recurentul a susținut că instanța de apel a dispus restabilirea lui Ivan Oprea într-o funcție care nu mai exista în statele de personal ale întreprinderii la data pronunțării hotărârii, respectiv într-o funcție echivalentă care nu a fost identificată și nici verificată de instanță. Potrivit recurentului, o asemenea soluție este imposibil de executat în practică și contravine principiului securității raporturilor juridice, precum și exigențelor desprinse din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la executarea efectivă a hotărârilor judecătorești.

29. De asemenea, recurentul a invocat că reducerea statelor de personal a fost determinată de motive economice și organizatorice reale, fiind aprobată prin actele Consiliului de administrație al întreprinderii și implementată cu respectarea tuturor garanțiilor prevăzute de legislația muncii. În susținerea acestei poziții, a susținut că salariatul a fost informat și preavizat în termenul legal, că au fost respectate procedurile de consultare a organului sindical și de informare a autorităților competente, precum și că, la momentul preavizării, nu existau funcții vacante care să poată fi propuse reclamantului în condițiile art. 88 alin. (1) lit. c) din Codul muncii.

30. Totodată, recurentul a criticat concluzia instanței de apel privind caracterul pretins simulat al reducerii statelor de personal, susținând că aceasta contravine probelor administrate și circumstanțelor cauzei. În acest sens, a susținut că reducerea a fost fundamentată pe motive economice și organizatorice reale, aprobate de Consiliul de administrație și puse în aplicare prin actele interne ale întreprinderii, iar instanța de apel a ignorat probele care demonstau legalitatea și necesitatea măsurii dispuse.

31. La 18 noiembrie 2025, Întreprinderea Municipală Regia „Autosalubritate” a depus recurs suplimentar, prin care a reiterat motivele invocate în recursul inițial și a susținut, suplimentar, că instanța de apel a admis și valorificat înscrisuri noi cu încălcarea prevederilor art. 372 și art. 119¹ din Codul de procedură civilă, fără a verifica imposibilitatea prezentării acestora în fața primei instanțe și fără a respecta principiile contradictorialității și egalității armelor.

32. De asemenea, recurentul a susținut că înscrisurile respective vizau modificări ale statelor de personal intervenite ulterior concedierii reclamantului și, prin urmare, nu puteau constitui temei pentru concluzia instanței de apel privind pretinsa simulare a reducerii statelor de personal. Totodată, a invocat Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 22 iulie 2025 referitoare la art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe sau, după caz, trimiterea cauzei spre rejudecare.

33. La 02 ianuarie 2026, Ivan Oprea a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 09 iulie 2025, solicitând casarea parțială a acesteia în partea ce ține de respingerea pretenției privind încasarea prejudiciului material pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la locul de muncă și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acestei pretenții.

34. În motivarea recursului, recurentul a susținut că este de acord cu concluziile instanței de apel referitoare la caracterul nelegal al concedierii și la restabilirea sa în funcție, însă contestă soluția adoptată în partea referitoare la cuantumul despăgubirilor acordate pentru absența forțată de la serviciu, invocând că prejudiciul material urma să fie calculat pentru întreaga perioadă cuprinsă între data concedierii și data restabilirii efective în funcție, iar nu limitat la 12 salarii medii lunare.

35. Recurentul a invocat Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 22 iulie 2025, prin care a fost declarat neconstituțional textul „într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului” din art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii. Or, despăgubirea pentru absența forțată de la serviciu urmează să acopere integral prejudiciul suferit de salariat, până la restabilirea efectivă în funcție.

36. Totodată, recurentul a susținut că întreprinderea nu a executat decizia instanței de apel prin emiterea unui ordin de restabilire în funcție, astfel încât perioada absenței forțate continuă să curgă, iar despăgubirea urmează să fie calculată până la executarea efectivă a hotărârii judecătorești.

37. De asemenea, recurentul a susținut că instanța de apel a apreciat corect probele administrate și a constatat întemeiat caracterul simulat al reducerii statelor de personal. În acest sens, a invocat că după concedierea sa statele de personal ale întreprinderii au fost majorate succesiv, fiind create și suplimentate funcții în cadrul altor subdiviziuni, inclusiv în Secția contracte, ceea ce, în opinia sa, infirmă existența unor motive economice reale pentru reducerea funcției ocupate anterior.

38. Recurentul a mai susținut că atribuțiile fostei Secții debitori și reclamații au fost preluate de alte subdiviziuni ale întreprinderii, iar funcțiile nou-create ori devenite vacante nu i-au fost propuse, deși acestea corespundeau pregătirii și experienței sale profesionale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

40. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

41. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

42. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

43. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia Curții de Apel Centru a fost pronunțată la 09 iulie 2025, iar decizia motivată a fost comunicată participanților la proces la 03 noiembrie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d. 197, vol. II). Prin urmare, având în vedere că recursul Î.M. Regia „Autosalubritate” a fost declarat la 17 iulie 2025, iar recursul lui Ivan Oprea la 02 ianuarie 2026, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acestea au fost depuse în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

45. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel exclusiv prin prisma temeiurilor de recurs prevăzute de lege, iar potrivit art. 433

alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

46. Conform prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept calificate sau a unor vicii esențiale de procedură. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii instanței de apel în limitele erorilor invocate. Prin urmare, simplele exprimări ale nemulțumirii față de soluția instanței inferioare, nesuținute de argumente juridice clare privind încălcarea normelor de drept sau caracterul arbitrar al hotărârii atacate, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

47. Analizând motivele invocate în recursurile declarate de Î.M. Regia „Autosalubritate” și Ivan Oprea, Completul de judecată constată că acestea nu corespund cerințelor art. 432 din Codul de procedură civilă, fiind orientate, în esență, spre contestarea concluziilor instanței de apel prin prisma propriei aprecieri asupra circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, fără identificarea unor erori de drept susceptibile examinării în ordinea recursului. Curtea Supremă de Justiție examinează cauza în limitele motivelor invocate în cererile de recurs, iar recurenții nu au formulat critici juridice apte să angajeze controlul de legalitate în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă.

48. Î.M. Regia „Autosalubritate” invocă, în principal, legalitatea procedurii de reducere a statelor de personal, existența unor motive economice și organizatorice reale care au determinat reorganizarea întreprinderii, respectarea garanțiilor prevăzute de legislația muncii, precum și pretinsa apreciere eronată a probelor de către instanța de apel. Totodată, aceasta contestă concluzia instanței de apel referitoare la caracterul efectiv al reducerii statelor de personal și critică admiterea unor probe suplimentare în etapa apelului. Cu toate acestea, Completul constată că aceste susțineri nu sunt apte să demonstreze existența unor erori de drept material sau procedural în raționamentul instanței de apel.

49. Contrar celor invocate în recurs, instanța de apel a examinat cauza prin prisma normelor incidente ale legislației muncii și a apreciat probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, reținând în mod întemeiat că angajatorul nu a demonstrat existența unor motive obiective și reale care să justifice reducerea statelor de personal și nici respectarea integrală a garanțiilor prevăzute de lege în cazul concedierii reclamantului. Concluziile instanței de apel se întemeiază pe analiza ansamblului probator și nu relevă vreo aplicare arbitrară sau vădit nerezonabilă a normelor de drept.

50. La rândul său, Ivan Oprea susține că instanța de apel a aplicat eronat dispozițiile legale referitoare la repararea prejudiciului cauzat prin concedierea

nelegală, solicitând acordarea despăgubirilor pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la locul de muncă. Cu toate acestea, argumentele invocate nu evidențiază existența unor erori de drept susceptibile să justifice intervenția instanței de recurs, ci exprimă dezacordul recurentului față de soluția adoptată de instanța de apel cu privire la întinderea despăgubirilor acordate.

51. De asemenea, Completul observă că niciunul dintre recurenți nu indică o normă de drept material sau procedural a cărei interpretare de către instanța de apel ar fi contrară practicii judiciare uniforme și nici nu demonstrează caracterul arbitrar ori vădit nerezonabil al concluziilor la care a ajuns instanța de apel, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

52. Susținerile formulate în recursuri vizează, în realitate, aprecierea circumstanțelor de fapt și a probelor administrate în cauză, precum și concluziile desprinse de instanța de apel în urma examinării acestora, aspecte care, potrivit limitelor controlului exercitat în recurs, nu pot face obiectul unei noi evaluări de către Curtea Supremă de Justiție.

53. Completul de judecată constată că motivele invocate în recursuri exprimă doar nemulțumirea recurenților față de soluția adoptată de instanța de apel și tind să determine o reanalizare a fondului cauzei și a probelor administrate, inadmisibilă în cadrul recursului.

54. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că recursurile declarate de Î.M. Regia „Autosalubritate” și Ivan Oprea nu întrunesc condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și urmează a fi declarate inadmisibile.

55. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de Î.M. Regia „Autosalubritate” și de Ivan Oprea.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat